

[Arbejdsministeren]

det, hvor det som følge af manglende uddannelsesmuligheder ofte er sådan, at der er et misforhold mellem den ledige arbejdskraft og den efterspørgsel, virksomhederne har. Går der eksempelvis et stort antal ikke-uddannede ledige kvinder, og efterspørges der fra virksomheden faglærte mænd, er det jo svært at imødekomme dette med de ledige, vi har, men alt, hvad der kan gøres for at nedbringe dette problem gennem positive arbejdsmarkedsforanstaltninger, vil regeringen selvsagt prøve at gøre.

Kurt Hansen (VS):

Det er muligt, at der ikke ligger noget ideologisk i spørgsmålet om de forkert udfyldte ledighedserklæringer, men det kan for en lang række arbejdsløse komme til at betyde noget meget kontant derved, at der kommer til at mangle kontanter. På den måde kan arbejdsministerens bestræbelser på at gribe ind over for disse såkaldt forkert udfyldte ledighedserklæringer blive et vældigt anslag mod de arbejdsløse.

Så vil jeg gerne vide, hvorfra arbejdsministeren ved, at paradoksproblemet eksisterer. I denne paradoksrapport siger arbejdsdirektoratet: i det omfang, paradoksproblemet foreligger, må det forklares i en kombination af flere årsager. Hvor ved arbejdsministeren det fra? Arbejdsdirektoratet ved det ikke. De eneste, der ved det, er Dansk Arbejdsgiverforening og arbejdsministeren. Jeg har ikke set nogen efterfølgende rapport om denne såkaldte paradoksrapport. Kommissoriet for den gruppe, der skulle udarbejde denne paradoksrapport, var, at der skulle laves en grundig analyse; det står direkte i kommissoriet. Arbejdsministeren vil da ikke kalde denne gang makværk udarbejdet af Dansk Arbejdsgiverforening for en grundig analyse. Det vil jeg gerne have et svar på fra arbejdsministerens side.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 106

10) Til *miljøministeren* af:

Halvgaard (FP):

»Hvornår venter ministeren at fredningssagen vedrørende den nordlige del af Mols Bjerger kan afsluttes?«

Skriftlig begrundelse

For 16 år siden startede fredningsplanlægningen af Mols Bjerger, og siden er fredningen af den sydlige del bragt til ende.

Der mangler stadig fredning af den nordlige del på 1200 ha. Der foreligger en fredningspåstand af 1977, men siden er der ikke rigtig sket noget. Det er uforståeligt for de mange lodsejere, at der skal gå så mange år og nok lidt flere endnu, før de kan få endelig besked om fredning og dens konsekvenser.

Der er før spurgt om den samme fredningssag i en onsdagsspørgetid, men meget er der ikke sket siden april 1978.

Halvgaard (FP):

Baggrunden for mit spørgsmål er en fredningssag for et område på Mols, der nu efter 16 års forløb endnu ikke er afsluttet. I 1963 blev der godkendt en fredningsplan for området. 1½ år senere, i 1974, blev fredningsplanen til en fredningssag med mulighed for erstatning til lodsejerne. Sagen blev i 1978 forelagt den daværende miljøminister, Niels Matthiasen, der fandt det urimeligt, at en fredningssag kunne trække så længe ud, og gjorde gældende over for fredningsnævnet, at sagen burde afsluttes i løbet af 1978.

Siden er der intet sket. I 16 år har lodsejerne levet i uvished og har siden 1974 været afskåret fra at disponere over deres ejendom. De har været afskåret fra at foretage ændringer af bygninger, beplantning af arealer osv. og har derfor i stor udstrækning lidt betydelige økonomiske tab på grund af sløseri fra myndighedernes side, som man simpelt hen ikke kan være bekendt, og som kun kan beteges som slendrian.

Beboerne føler sig til grin; enhver ved, hvor fordyrende det er at udskyde f.eks. et byggeri. Det er endvidere oplyst, at lodsejere, der har fredskovpligtigt areal på deres grund, og som i 1963 fældede i skoven og derfor ifølge fredskovpligten skulle genplante, pludselig fik besked fra Hedeselskabet om, at de ikke måtte gøre det på grund af fredningsplanen. Det vil sige, at de pågældende lodsejere ikke blot er i klemme mellem to bestemmelser: genplantningspligten og fredningsplanen, men også har haft et betydeligt økonomisk tab.

Det er derfor forståeligt, at lodsejerne på Mols efterhånden har mistet tålmodigheden